

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska	
Protokolant:	sekr. sąd. Natalia Freyer	

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2020 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1 179,24 złotych (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 20 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 566,07 złotych (pięćset sześćdziesiąt sześć złotych siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2058/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 lutego 2019 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 2 106,66 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 20 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 20 listopada 2018 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki O. model (...)o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany zlecił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. naprawę uszkodzonego pojazdu oraz zgłosił zaistniałą szkodę z pojeździe z ubezpieczenia autocasco pozwanemu. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. sporządził kalkulację naprawy i przed przystąpieniem do naprawy pojazdu przedłożył ją pozwanemu, który dokonał jej weryfikacji. Zakład naprawczy dokonał naprawy nie uwzględniając potrąceń pozwanego wynikających z powyższej

weryfikacji jako niezgodnych z treścią zlecenia naprawy udzielonego przez poszkodowanego i wystawił fakturę na kwotę 7 233,81 złotych brutto.

Pozwany tytułem odszkodowania wypłacił po weryfikacji faktury wystawionej przez warsztat naprawczy kwotę 5 127,15 złotych obniżając stawki za prace naprawcze i nie uwzględniając podatku VAT w kwocie 1 179,24 złotych, którego poszkodowany nie może odliczyć.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 czerwca 2019 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 2225/19 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że w niniejszej sprawie zastosowanie mają ogólne warunki ubezpieczenia autocasco o symbolu (...) (...), zaś zgodnie z § 24 ust. 1 jeżeli w umowie ubezpieczenia przyjęto sumę ubezpieczenia brutto, ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z (...) kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy, z zastosowaniem: naprawczych norm czasowych producenta pojazdu zawartych w systemie A., średniej stawki za roboczogodzinę ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy działające na terenie miejsca naprawy pojazdu, ceny części i materiałów ujęte w systemie A..

Nadto stosownie do § 24 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco o symbolu (...) (...) w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z pozwanym, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości zawartych w systemie A., pomniejszonych o wysokość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 29 ust. 2.

Pozwany wskazał, że wobec powyższego dokonał w oparciu o przedłożony kosztorys weryfikacji kosztów naprawy przede wszystkim obniżając stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 listopada 2018 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki O. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do A. R. i P. R..

W dniu zdarzenia przedmiotowy pojazd objęty był dobrowolnym ubezpieczeniem autocasco, na mocy umowy zawartej z (...) spółką akcyjną z siedzibą w S.. Integralną częścią umowy były ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...). Umowa ubezpieczenia zawarta została w wariantcie serwisowym, a sumę ubezpieczenia określono w wartości brutto.

A. R. i P. R. byli klientami indywidualnymi. Nie prowadzą oni działalności gospodarczej.

polisa – k. 53 akt, ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...) k. 58-104 akt, zeznania świadka P. R. – protokół rozprawy z dnia 17 stycznia 2020 roku – k. 139-140 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:00:59-00:08:00)

Zgodnie z § 23 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze

(...)(...) w celu uniknięcia skutków wskazanych w § 24 ust. 4 sposób naprawy i wysokość jej kosztów wymagają każdorazowego uprzedniego uzgodnienia z ubezpieczycielem.

Stosownie do § 24 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...) jeżeli w umowie ubezpieczenia przyjęto sumę ubezpieczenia brutto, ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z (...) kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy, z zastosowaniem: naprawczych norm czasowych producenta pojazdu zawartych w systemie A., średniej stawki za roboczogodzinę ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy działające na terenie miejsca naprawy pojazdu, ceny części i materiałów ujęte w systemie A..

Stosownie do § 24 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...) w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z pozwanym, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości zawartych w systemie A., pomniejszonych o wysokość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 29 ust. 2.

Zgodnie zaś z ust. 5 do § 24 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...) jeżeli właściciel pojazdu będący przedsiębiorcą uprawniony jest do odliczenia podatku VAT (w całości lub w części) ustalenie rozmiaru szkody następuje bez uwzględnienia podatku VAT (odpowiednio stosuje się postanowienia § 28 ust. 2).

ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...) k. 58-104 akt

P. R. i A. R. zlecieli naprawę uszkodzonego pojazdu zakładowi naprawczemu prowadzonemu przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.. Strony ustaliły stawkę za jedną roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych w kwocie 175 złotych netto oraz za jedną roboczogodzinę prac lakierniczych w kwocie 185 złotych netto.

W dniu 24 stycznia roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wystawił P. R. jako osobie fizycznej fakturę numer (...) tytułem naprawy pojazdu marki O. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) na kwotę 7 233,81 złotych brutto.

zlecenie naprawy pojazdu – k. 15 akt, faktura – k. 16 akt, kalkulacja naprawy – k. 17-18 akt

W dniu 21 listopada 2018 roku P. R. i A. R. zawarli z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. umowę o przelew wierzytelności z polisy AC poszkodowanego przysługującej mu z tytułu odszkodowania w związku z naprawą pojazdu marki O. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) w celu pokrycia kosztów naprawy tego pojazdu.

W dniu 24 stycznia 2019 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę zlecenia oraz w jej wykonaniu – umowę o powierniczy przelew wierzytelności z polisy AC poszkodowanego z tytułu odszkodowania w związku z naprawą pojazdu marki O. model (...) o numerze rejestracyjnym (...).

umowa o przelew wierzytelności z polisy AC uszkodzowanego – k. 20 akt, umowa o powierniczy przelew wierzytelności – k. 22 akt, zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności – k. 21 akt,

W dniu 24 stycznia 2019 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wezwał (...) spółkę akcyjną z siedzibą w S. do zapłaty kwoty 7 233,81 złotych przesyłając m. in. fakturę numer (...) i kalkulację naprawy sporządzoną w dniu 24 listopada 2018 roku przez zakład naprawczy.

wezwanie do zapłaty – k. 23 akt

Decyzją z dnia 05 lutego 2019 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. tytułem odszkodowania wypłacił kwotę 5 127,15 złotych po weryfikacji faktury wystawionej przez warsztat naprawczy w zakresie stawek za roboczogodzinę prac blacharko – mechanicznych i lakierniczych (obniżając stawki do kwoty 135 złotych netto za godzinę prac naprawczych) oraz nie uwzględniając podatku VAT.

niesporne, a nadto: decyzja – k. 109 akt, zweryfikowana faktura – k. 108 akt, zweryfikowana kalkulacja – w aktach szkody

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 17 stycznia 2020 roku Sąd oddalił wniosek powoda o zobowiązanie wskazanych przez powoda podmiotów do przedłożenia cenników usług zawierających stosowane przez nie stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych mając na uwadze, że powód w żaden sposób nie wykazał, ażeby zwracał się samodzielnie o uzyskanie takich informacji i że miał jakiegokolwiek trudności w ich zdobyciu tym bardziej, że pozwany przedłożył zestawienie stawek stosowanych przez niektóre z tych podmiotów (k. 30 akt). Sąd miał zaś na uwadze, że w kontradiktoryjnym modelu procesu cywilnego nie jest rolą Sądu wyręczenie stron w gromadzeniu dowodów na poparcie jej twierdzeń.

Jednocześnie zestawienie przedłożone przez powoda nie mogło stanowić dowodu na wysokość stawek stosowanych przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy działające na terenie miejsca naprawy pojazdu – P. (§ 24 ogólnych warunków ubezpieczenia), powód w żaden sposób nie wykazał bowiem, że wskazane przez niego zakłady naprawcze są tej samej kategorii, co zakład naprawczy dokonujący naprawy pojazdu marki O. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) prowadzony przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., a nadto dotyczy ono wybranych przez powoda podmiotów, co przemawia za przyjęciem, iż powód przedstawił jedynie te cenniki usług naprawczych, które stanowiły poparcie jego twierdzeń. Nie mogą one zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność wysokości stawek za prace naprawcze stosowane przez inne podmioty tej samej kategorii w okresie likwidacji przedmiotowej szkody, tym bardziej, że wskazane tam ceny usług dotyczą lat 2015-2016, a szkoda w niniejszej sprawie była likwidowana w 2018 roku. Na marginesie tylko wskazać należy, że ustalenie tych okoliczności wymagało wiadomości specjalnych zastrzeżonych dla biegłego sądowego, przy czym powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie przejawiał w tym zakresie inicjatywy dowodowej.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 17 stycznia 2020 roku Sąd oddalił również wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A. R. na okoliczności ustalenia, czy osoby, które podpisały umowę były umocowane do działania mając na uwadze, że okoliczności te nie były sporne. Odnośnie natomiast okoliczności, czy uszkodzeni są przedsiębiorcami i mają możliwość odliczenia podatku VAT, to Sąd zważył, że jakkolwiek pozwany

dokonał wypłaty odszkodowania w kwocie netto, niemniej jednak na żadnym etapie postępowania nie kwestionował zawarcia umowy ubezpieczenia przez poszkodowanych jako klientów indywidualnych, na co jednoznacznie wskazuje treść polisy, a także treść faktury wystawionej przez zakład naprawczy, a także w żaden sposób nie odniósł się do wskazanej w pozwie okoliczności niemożności odliczenia przez poszkodowanych podatku VAT. Co więcej w swoich zeznaniach świadek P. R. wyraźnie wskazał, że ani on pracując jako informatyk w spółce z udziałem Skarbu Państwa ani jego żona – A. R. pracując w szpitalu nie prowadzą działalności gospodarczej (co legło u podstaw oddalenia wniosku o jej przesłuchanie, okoliczność ta bowiem została już wykazana dowodem z zeznań świadka P. R. zgodnie z twierdzeniem powoda).

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 2 106,66 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 20 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem pozostałej części odszkodowania za szkodę w pojeździe marki O. model (...)o numerze rejestracyjnym (...) powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 20 listopada 2018 roku.

Niesporny był między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia powodującego szkodę, zawarcie umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco (w wariantcie serwisowym i przy sumie ubezpieczenia w wartości brutto), co do zasady umownej odpowiedzialności pozwanego oraz zakres powstałych w wyniku kolizji drogowej uszkodzeń przedmiotowego pojazdu. Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia wysokości należnego od pozwanego odszkodowania z umowy ubezpieczenia autocasco wobec zweryfikowania przez pozwanego zastosowanych przez warsztat naprawczy stawek za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych oraz jego wypłaty w kwocie netto.

W przedmiotowej sprawie wskazać należy, że strona powodowa dochodzone pozvem roszczenie wywodziła z umowy ubezpieczenia autocasco, której integralną część stanowiły ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...) w których określony został szczegółowo sposób ustalenia wysokości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, w szczególności w odniesieniu do stawki za roboczogodzinę prac naprawczych. O ile więc strony umowy o dzieło (zlecenia naprawy) związane były postanowieniami umowy przewidującymi zastosowanie stawki za prace naprawcze w kwocie 175/185 złotych netto, o tyle pozwany nie był stroną tejże umowy, a zatem jej postanowienia go nie wiążą. Pozwany jest natomiast związany postanowieniami umowy ubezpieczenia, w tym regulacją zawartą w ogólnych warunkach ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...)i według zasad tam zawartych zobowiązany jest naprawić szkodę.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, przy czym przy ubezpieczeniu majątkowym, a takim jest ubezpieczenie autocasco, sprowadza się to do zapłaty określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Sposób ustalania wysokości świadczenia oraz wypłaty odszkodowania uregulowany był, jak już wskazano powyżej, w ogólnych warunkach ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...), które stanowiły podstawę wzajemnych praw i obowiązków stron umowy, tj. poszkodowanego oraz pozwanego.

Stosownie do § 24 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...) jeżeli w umowie ubezpieczenia przyjęto sumę ubezpieczenia brutto, ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z (...) kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy,

z zastosowaniem: naprawczych norm czasowych producenta pojazdu zawartych w systemie A., średniej stawki za roboczogodzinę ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy działające na terenie miejsca naprawy pojazdu, ceny części i materiałów ujęte w systemie A..

Zgodnie z § 24 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...) w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z pozwanym, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości zawartych w systemie A., pomniejszonych o wysokość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 29 ust. 2. Stosownie zaś do ust. 5 do § 24 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...) jeżeli właściciel pojazdu będący przedsiębiorcą uprawniony jest do odliczenia podatku VAT (w całości lub w części) ustalenie rozmiaru szkody następuje bez uwzględnienia podatku VAT (odpowiednio stosuje się postanowienia § 28 ust. 2).

W niniejszej sprawie poszkodowani A. R. i P. R. – poprzednicy prawni powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. dokonali naprawy uszkodzonego pojazdu marki O. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) w warsztacie naprawczym prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. przy zastosowaniu stawek za roboczogodzinę usług blacharsko – mechanicznych i lakierniczych w kwocie odpowiednio 175/185 złotych netto za roboczogodzinę tych prac zgodnie z zawartym zleceniem naprawy.

W realiach niniejszej sprawy niewątpliwym jest, że pozwany ubezpieczyciel nie zaakceptował stawek obowiązujących w zakładzie naprawczym prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., skoro ustalając wysokość należnego odszkodowania dokonał ich weryfikacji. Powód nie wykazał przy tym, ażeby nie tylko zakres naprawy i koszty materiałów, ale także owe stawki stosowane przez zakład naprawczy były z ubezpieczycielem „uzgodnione” w rozumieniu zapisów § 23 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...). Powód nie wykazał bowiem, że przesłał pozwanemu kosztorys naprawy w celu jego weryfikacji oraz ustalenia kosztów naprawy przed dokonaniem naprawy, a pozwany został poinformowany o koszcie naprawy wcześniej, aniżeli w momencie kiedy powód wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty odszkodowania według poniesionych kosztów zgodnie z treścią faktury. Powyższe znajduje potwierdzenie w dowodzie z dokumentów znajdujących się w aktach szkody, z korespondencji mailowej wynika bowiem, że zakład naprawczy po dokonanej już naprawie przesłał pozwanemu fakturę w celu jej weryfikacji (co nastąpiło w dniu 30 stycznia 2019 roku, z adnotacją ubezpieczyciela „brak kalkulacji z serwisu”). Jednocześnie w aktach szkody brak jest jakichkolwiek dokumentów wskazujących, że zakład naprawczy przed przystąpieniem do naprawy uzgadniał jej zakres i koszty z ubezpieczycielem przesyłając np. swój kosztorys do akceptacji wcześniej, a jednocześnie sam powód w pozwie wskazał, że poprzednik prawny powoda wykonał naprawę i tak zgodnie ze swoją kalkulacją.

Jednocześnie nie sposób utożsamiać uzgodnienia naprawy (co do zakresu i kosztów) z samym faktem przedstawienia ubezpieczycielowi faktury do zapłaty, ani też ze sporządzeniem przez pozwanego protokołu oględzin (protokół taki w żadnej mierze nie przesądza bowiem o akceptowanych kosztach naprawy, co najwyżej – o jej zakresie, ale też nie sposobie naprawy). Nie można także oczekiwać od ubezpieczyciela pokrycia kosztów naprawy (nawet dokonanej według protokołu oględzin) wyliczonego w oparciu o stawki w dowolnej wysokości, niezależnie od postanowień umowy ubezpieczenia łączącej go z poszkodowanym. Obowiązek pokrycia pełnych kosztów naprawy spoczywa niewątpliwie na właścicielu uszkodzonego pojazdu, skoro dokonując zlecenia naprawy zgodził się na stawki w kwestionowanej przez pozwanego wysokości, natomiast obowiązek ubezpieczyciela i jego zakres determinowany jest treścią umowy między nim a poszkodowanym.

W powyższej sytuacji znajdzie zatem zastosowanie § 24 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...), zgodnie z którym w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z pozwanym, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości zawartych w systemie A., pomniejszonych o wysokość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 29 ust. 2.

Jak wynika z zawartej w art. 805 k.c. definicji kodeksowej zobowiązanie ubezpieczyciela dotyczy spełnienia określonego świadczenia. Zwrot ten oznacza, iż treść umowy powinna określać co najmniej sposób ustalenia świadczenia odszkodowawczego w taki sposób, ażeby w chwili zajścia wypadku objętego ubezpieczeniem możliwe było obiektywne zweryfikowanie wysokości odszkodowania bez odwoływania się do swobodnego uznania jednej ze stron, a w szczególności swobodnego uznania strony zobowiązanej do świadczenia.

W przedmiotowej sprawie postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...) nie spełniają wskazanego wyżej kryterium. Ogólnikowo sformułowane zawarte tam postanowienia mówiące o ustalaniu kosztu robocizny w oparciu o „średnią arytmetyczną” nie dają żadnej podstawy do wskazania sposobu obliczania takiej stawki, który dałby się ująć w ramy obiektywnie weryfikowalnej metodologii ustalania stawki za roboczogodzinę będącej podstawą kalkulacji odszkodowania, w tym w szczególności w odniesieniu do liczby branych pod uwagę zakładów naprawczych. Tym bardziej zapisy takie nie mogą być podstawą do jednostronnych i arbitralnych ustaleń pozwanego zmierzających do ustalenia wyliczenia odszkodowania ubezpieczeniowego, przy czym zważyć należy, że podniesiona powyżej ogólnikowość odnosząca się do wysokości stawek za prace naprawcze, czy też brak precyzji w metodologii jej określenia pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem stawka ta w żadnym przypadku nie może przekroczyć kwoty 100 złotych brutto. W niniejszej sprawie bowiem, z uwagi na brak uzgodnień kosztów naprawy z pozwanym, ustalenie wysokości odszkodowania bez wątplenia opierać się będzie na zasadach określonych w § 24 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...), a nie na zasadach określonych w § 24 ust. 1. Powyższe zaś oznacza, że poszkodowany godził się w przypadku dokonania naprawy bez uzgodnień zakresu i kosztów z pozwanym, że maksymalną stawkę, jaką uwzględni pozwany w kalkulacji odszkodowania będzie kwota 100 złotych brutto za prace naprawcze.

W przedmiotowej sprawie pozwany zastosował wprawdzie stawkę wyższą, tj. w kwocie 135/135 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, przy tym nie zmienia to podstawy ustalenia wysokości odszkodowania, co czyni żądanie powoda domagania się wypłaty odszkodowania ustalonego według stawki w kwocie 175/185 złotych netto za godzinę prac naprawczych niezasadnym. Nie ma bowiem w tym przypadku znaczenia stawka przyjęta w zleceniu naprawy, chociażby była stawką rynkową, ale stawka, na jaką umówiły się strony umowy ubezpieczenia autocasco, a stawka ta – zgodnie z postanowieniami umowy – nie może być wyższa niż 100 złotych brutto w przypadku gdy naprawa odbywała się – tak jak w tym przypadku – bez uzgodnień co do ich wysokości. Skoro w umowie podano konkretną kwotę jako maksymalną stawkę za roboczogodzinę prac naprawczych, jaką ubezpieczyciel zgodził się pokryć (100 złotych brutto), to zważywszy, że naprawę przeprowadzono bez uprzedniego uzgodnienia jej kosztów z pozwanym, powód nie ma podstaw do domagania się zapłaty stawki wyższej.

Pozwany dokonując weryfikacji kosztów naprawy pojazdu marki O. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie uwzględnił podatku VAT dokonując wypłaty odszkodowania w kwocie netto, tj. w kwocie 5 127,15 złotych. Jednocześnie poza sporem pozostawało, że umowa ubezpieczenia autocasco została zawarta w wariantcie serwisowym,

a sumę ubezpieczenia określono w wartości brutto, zaś poszkodowani A. R. i P. R. byli klientami indywidualnymi, a nie przedsiębiorcami, na co jednoznacznie wskazuje treść polisy, jak również faktura numer (...) wystawiona na rzecz P. R. jako osobę fizyczną (nieprowadzącą działalności gospodarczej, na co wskazuje brak oznaczenia numeru Regon, czy NIP) i treść jego zeznań. Osoby te nie figurują również w powszechnie dostępnej bazie osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą (Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej). W tej zaś sytuacji ust. 5 do § 24 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...)(...) nie mógł ewentualnie znaleźć zastosowania.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie zdołał wykazać, że zasadnym jest ustalenie wysokości odszkodowania za szkodę w pojeździe marki O. model (...)o numerze rejestracyjnym (...) wynikającą ze zdarzenia z dnia 20 listopada 2018 roku przy uwzględnieniu stawek zastosowanych przez zakład dokonujący naprawy, tj. w kwocie 175/185 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, jednakże zdołał wykazać, że pozwany niezasadnie wypłacił ustalone przez siebie odszkodowanie w kwocie netto, wobec powyższego żądanie powoda było zasadne w zakresie kwoty 1 179,24 złotych (stanowiącej równowartość podatku VAT od przyznanej kwoty), stąd też Sąd orzekł na podstawie art. 805 k.c. w zw. z § 24 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...)(...)w zw. z art. 817 k.c. w zw. z art. 4 i art. 7 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (poprzednio – o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 118 ze zmianami) zasądzając od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1 179,24 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 20 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś z przyczyn wskazanych w powyższej części uzasadnienia dalsze powództwo za niezasadne na podstawie powyżej wskazanych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanym a contrario Sąd oddalił je w pozostałym zakresie (punkt drugi wyroku).

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą stosunkowego ich rozdzielenia, na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 55,98%, a pozwany w 440,02%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 017 złotych (opłata sądowa od pozwu – 100 złotych, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 złotych ustalone w oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 7,38 złotych tytułem opłaty notarialnej od udzielonego pełnomocnictwa.

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 569,32 złotych (55,98% z kwoty 1 017 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 3,25 złotych (44,02% z kwoty 7,38 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 566,07 złotych, o czym Sąd na podstawie wyżej wskazanych przepisów orzekł w punkcie trzecim wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 15 lutego 2020 roku